

relsen liqvidera med guldmynt ej förefinnes hos vårt folk, kunna goda utländska statspapper, som ju dock gifva *någon* ränta, i ej ringa grad vara lämpliga att komplettera och stärka en kanske något svag guldkassa.

Vi våga därför föreslå,

att Riksdagen beslutar att öfverföra fem millioner kronor af riksbankens till framtida disposition afsatta medel till reservfonden, som således skulle komma att utgöra tio millioner kronor, och anbefalla fullmäktige att, så fort sig göra låter, uppbringa de i § 4 bankoreglementet föreskrifna utländska statspapper till ett belopp, som motsvarar reservfonden.

Om remiss till bankoutskottet anhålles.

Stockholm den 28 januari 1888.

M. Dahn.

Lasse Jönsson.

N:o 133.

Af herrar **M. Dahn** och **L. Jönsson** i Sandby, om *skrifvelse till Kongl. Maj:t med begäran om framläggande för Riksdagen af förslag till ny lag angående enskilda banker.*

Ofta och länge har inom Riksdagen gjorts framställningar om riksbankens utveckling till en s. k. centralbank med *ensam* sedelutgifningsrätt; men tyvärr har privatbanksintresset (af det hittills synbara resultatet att döma) haft allt för starka försänkningar inom representationen. Det på 1883 års bankkomitébetänkande grundade förslag till lag för enskilda

sedelutgifvande banker föll på den grund att man inom Riksdagen ej blef ense angående tiden för upphörandet af nämnda bankers rätt till sedelutgifning. Sedan dess har nytt förslag till lag i ämnet varit förbådadt till januaririksdagen 1887. Riksdagens upplösning medförde helt naturligt frågans uppskjutande. — Att behovet föranledt uppkomsten af de enskilda bankerna förnekas lika litet som deras gagnande verksamhet några decennier tillbaka. Emellertid har under tiden den allmänna uppfattningen i ifrågavarande sak så i Andra Kammaren som i Riksdagen mer och mer blifvit den, att, huru välsignelsebringande dessa banker än verkat, de dock numera i sin egenskap af sedelutgifvande, sedan riksbanken vunnit så stor utveckling, äro obehöfliga och stå i vägen för riksbankens ombildning till en hela sedelutgifningen ombesörjande centralbank, och har nämnda uppfattning funnit sitt uttryck i de inom båda kamrarne allt kraftigare återkommande framställningarne om afdelningskontor i landsorterna, bankovinstens bevarande för riksbankens eget ändamål och sedan vid majrikdagen i förändringen af 5 och 6 §§ bankoreglementet, hvarigenom ett riktigare bestämmande af sedelstocken i förening med en utvidgning af sedelutgifningen åstadkommits.

Vi våga derföre föreslå,

att Riksdagen i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhåller, att förslag till ny banklag i syfte att de enskilda bankernas sedelutgifningsrätt upphör och riksbanken ensam öfvertager hela sedelutgifningen snarast möjligt varder för Riksdagen framlagdt.

Om remiss till vederbörligt utskott anhålles.

Stockholm den 28 januari 1888.

M. Dahn.

Lasse Jönsson.
